

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ

1954

ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΕΛΕΣΤΙΑ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2018

παιδεύοντο τὴν καλλίστην ἑλληνικὴν παιδείαν.

Ἐν τούτῳ δὲ διαφέρετε τῶν ἀρχαίων ἐφήβων, ὅτι ἐκεῖνοι ἦσαν διηρημένοι κατὰ πόλεις. Σεῖς δὲ εὐτυχῶς ἀποτελεῖτε μίαν πόλιν, κοινὰ ἔχοντες ἰδεώδη, κοινὰς ἐλπίδας καὶ πόθους. Συναγερθέντες ἐδῶ ἐκ πάσης ἑλληνικῆς χώρας, ἐκπροσωπεῖτε τὴν μεγάλην Ἑλλάδα. Μικρασιάται καὶ Κύπριοι, Θράκες, Μακεδόνες, Ἡπειῶται, Κρήτες, Θεσσαλοὶ, Στερεοελλαδίται, Νησιῶται, Πελοποννήσιοι, τέκνα τῆς ἀλυτρώτου Ἑλλάδος καὶ πολῖται τῆς ἐλευθέρας, τὸν κοινὸν ἀγῶνα τῆς ἐπιστήμης συναμίλλως ἀγωνιζόμενοι, ἀπεργάζεσθε μέγα ἔργον, τὴν πνευματικὴν ἔνωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ γένους. Καὶ ἐμπορούμενοι τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, ὑπὸ τῆς αὐτῆς κατεχόμενοι ἰδέας, πρὸς τὸν αὐτὸν κατευθυνόμενοι σκοπὸν, πάντες ὑμεῖς, καὶ ὅσοι ὑπὸ τῶν νόμων ὑποχρεοῦσθε νὰ βοηθήσητε διὰ τῶν ὄπλων

ἀμυνομένην τὴν πατρίδα, καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς ἀγραφὸς ἀλλ' ἐπιβλητικωτέρα ὑποχρέωσις, ἢ τῆς καρδίας, θὰ τάξῃ παραστάτας τούτων καὶ συναγωνιστάς, εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὁμόσαστε ἐνδομύχως τὸν ὄρκον τῶν ἀρχαίων ἐφήβων. «Οὐ καταισχυνῶ τὰ ὄπλα τὰ ἱερά»· δὲν θὰ καταισχύνω τὰ ἱερά ὄπλα, τὰ πνευματικά, τὰ ὁποῖα μοὶ παραδίδει τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ τὰ ὕλικά τὰ ὁποῖα θὰ μοὶ ἐμπιστευθῇ ποτε ἢ πατρίς· «ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὁσίων. Καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι, καὶ οὐστὶνας ἄλλους ἰδρῦσεται τὸ ἔθνος ὁμοφρόνως, καὶ τὴν πατρίδα οὐκ ἐλάττω παραδώσω, μείζω δὲ καὶ ἀρείω».

Ἡμεῖς δὲ οἱ διδάσκαλοί σας, ἐκ βάθους ψυχῆς ἀναπέμπομεν τὴν εὐχὴν, νὰ ἀξιωθῆτε νὰ τελέσητε τὸν ὄρκον σας, νὰ ἐπίδητε πληρουμένους τοὺς πόθους σας. Γένοιτο!

Ἡ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ εἰδικοῦ τεύχους ποὺ ἀφιερώνει ἡ «Νέα Ἑστία» στὸν Ν. Γ. Πολίτη, δημοσιεύουμε σήμερον τὴν προσωπογραφία του, ἔργο τοῦ Γεωργίου Ἰακωβίδη, ζωγράφου ποὺ χρονολογικὰ θὰ παρουσιάσαμε βέβαια πολὺ ἀργότερα.

Ὁ Ἰακωβίδης γεννήθηκε στὰ 1853 στὴ Μυτιλήνη καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα σὲ προχωρημένη ἡλικία στὰ 1932. Ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριώτερους ἐκπροσώπους τῆς δεύτερης γενεᾶς τοῦ Μονάχου καὶ σὰν ἀκαδημαϊκὸς ζωγράφος, ἕνας ἀπὸ τοὺς καλλίτερους.

Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ἀπὸ τὸ 1871 ὡς τὸ 1876 στὸ ἐργαστήρι τοῦ Νικ. Λύτρα. Σὲ συνέχεια φεύγει μὲ κρατικὴ ὑποτροφία γιὰ τὸ Μόναχο (1878) καὶ παρακολουθεῖ μαθήματα στὴ «Βασιλικὴ Βαυαρικὴ Ἀκαδημία τῶν Εἰκαστικῶν Τεχνῶν» μὲ δασκάλους τὸ Löfftz καὶ τὸν Gabriel Max. Ἀφοῦ γύρισε στὴν Ἑλλάδα, διωρίστηκε καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν (1904) γιὰ ν' ἀναλάβει τὴ διεύθυνσὴ τῆς ἔξι χρόνια ἀργότερα.

Ἐλαβε μέρος καὶ διακρίθηκε σὲ πολλὰς

διεθνεῖς ἐκθέσεις καὶ ἔργα του ὑπάρχουν σὲ διάφορα ξένα μουσεῖα.

Ὁ Ἰακωβίδης δὲ στέκει βέβαια στὴν ἱδια ποιοτικὴ στάθμη τῶν ἀκαδημαϊκῶν ζωγράφων ποὺ προηγῆθηκαν. Δὲν ἔχει τὴ ρώμη ἢ τὴ φαντασία ἐνὸς Γύζη, τὴ λεπτότητα τοῦ Νικ. Λύτρα, τὴ δυναμικότητα τοῦ Βολωνάκη. Εἶναι, στὰ περισσότερα ἔργα του, προπαντὸς τὰ ἐμπρεσιονιστικά, γλυκερός, τυπικὸς καὶ δίχως μεγάλη πνοή.

Ἡ προσωπογραφία τοῦ Νικολάου Πολίτη ποὺ δημοσιεύουμε ἀποτελεῖ πάντως μίαν εὐτυχῆ ἐξαίρεση. Δουλεμένη μὲ ἐπιμελημένη μαστορικὴ τεχνικὴ σὲ σκούρα χρωματικὴ κλίμακα μὲ σιένες, καφεδιὰ καὶ μαύρη, φέρει τὰ ἴχνη τοῦ ρομαντισμοῦ τοῦ Μονάχου, φανερά τόσο στὴ στάση καὶ στὴν ὄνειροπόλα ἔκφραση τῶν ματιῶν ὅσο καὶ στὸ σιγανὸ παίξιμο τοῦ κιάρο-σκούρου τοῦ προσώπου. Πετυχημένος ἐπίσης ὁ συνδυασμὸς τοῦ ρούχου μὲ τὸ ἀπαλὸ πλάσιμο, ποὺ δένει μὲ τὸ παλλόμενον φόντο.

Ἡ προσωπογραφία ἀνήκει στὸν κ. Ἀλκη Πολίτη, ποὺ εὐγενικὰ μᾶς ἐπέτρεψε τὴ δημοσίευσή της.

Τ. Π. ΣΠΗΤΕΡΗΣ

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ: Προτομὴ τοῦ Ν. Γ. Πολίτη, ἔργο τοῦ κ. Μιχ. Τόμπρου.

Ἡ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ τοῦ Ν. Γ. Πολίτη ἔχει φωτογραφηθεῖ ἀπὸ τὸν καλλιτέχνη φωτογράφον κ. Εὐάγγ. Εὐαγγελίδην.

